

— förplikta svaranden att bära sina rättegångskostnader samt ersätta sökandens rättegångskostnader i detta förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av principerna om likabehandling, öppenhet, objektivitet och artikel 1d.5 i tjänsteföreskrifterna.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av rätten till god förvaltning.
3. Den tredje grunden: Bristfällig och oriktig motivering.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 27 i tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 16 december 2020 – Advansa Manufacturing m.fl. mot kommissionen

(Mål T-741/20)

(2021/C 79/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Advansa Manufacturing GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) och 14 andra sökande (ombud: advokaterna D. Haverbeke, L. Ruessmann och P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara bilaga I till Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2021, ⁽¹⁾ i den mån den felaktigt inte omfattar gödningsmedel,
- i enlighet med artikel 264 FEUF, förordna om att rättsverkningarna av bilaga I till den angripna rättsakten ska bestå till dess att svaranden i enlighet med artikel 266 FEUF har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa domen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Bilaga I till den angripna rättsakten har antagits trots att dess upphovsman saknade befogenhet.
 - Enligt artikel 5.1 och 5.2 FEU ska Europeiska unionen endast handla inom ramen för de befogenheter som medlemsstaterna har tilldelat den. Varje befogenhet som inte har tilldelats unionen i fördragen tillhör medlemsstaterna.
 - Det är inte svaranden utan medlemsstaterna som enligt artikel 10a led 6 i direktiv 2003/87/EG i ändrad lydelse, ⁽²⁾ har befogenhet att identifiera sektorer och delsektorer och upprätta en förteckning som den i bilaga I till den angripna rättsakten.
2. Andra grunden: Bilaga I till den angripna rättsakten är behäftad med ett allvarligt formfel.
 - Motiveringen till den angripna rättsakten, som krävs enligt artikel 296 FEUF, visar inte på ett tydligt och otvetydigt sätt svarandens resonemang vid beräkningen av den indirekta utsläppsintensiteten i sökandens sektor, som utgör en avgörande faktor för huruvida denna ska upptas i bilaga I till den angripna rättsakten eller ej.

- Till följd av denna bristande motivering kan sökandena inte försvara sina rättigheter och domstolen kan inte utöva sin kontroll.

3. Tredje grunden: Bilaga I till den angripna rättsakten åsidosätter subsidiaritetsprincipen.

- Enligt artikel 5.3 FEU[F] ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.
- Medan de nationella åtgärder som grundas på artikel 10a led 6 i direktiv 2003/87/EG är föremål för kontroll av statligt stöd, åsidosatte svaranden subsidiaritetsprincipen genom att i förväg fastställa en förteckning som begränsar de sektorer och delsektorer som kan bli föremål för kompensation för indirekta utsläppskostnader, eftersom (a) medlemsstaterna är bäst placerade att bedöma den verkliga risken för utsläpp av växthusgaser för varje sektor på grund av avsevärda indirekta kostnader som faktiskt uppkommit, och (b) svaranden antog bilaga I till den angripna förordningen utan att ge tillräckliga skäl för att detta var nödvändigt.

4. Fjärde grunden: Bilaga I till den angripna rättsakten åsidosätter öppenhetsprincipen.

- Det förfarande som ledde fram till den angripna rättsakten kännetecknas av bristande öppenhet på nyckelområden, särskilt: (a) svaranden har inte uppgett vilka data som användes för att beräkna den indirekta utsläppsintensiteten för sökandenas sektor i den angripna rättsakten eller i den medföljande påverkansbedömningen, (b) svaranden lämnade inte några förklaringar till stöd för sin bedömning av vilka delsektorer som har störst potential för elektrifiering.
- Under hela det förfarande som ledde till att den angripna rättsakten antogs vägrade svaranden att till berörda parter ange hur deras indirekta utsläppsintensitet skulle beräknas och hur elektrifieringskriteriet skulle tillämpas, vilket förhindrade dem att inleda konkreta diskussioner med svaranden under samrådsperioderna.
- Svaranden uppfyllde således inte sina skyldigheter enligt artikel 15 FEUF och artikel 11 FEU om att säkerställa öppenhet under förfarandet som ledde till att den angripna rättsakten antogs.

5. Femte grunden: Bilaga I till den angripna rättsakten är behäftad med flera fall av uppenbart oriktig bedömning.

- Vid utövande av sitt utrymme för skönsmässig bedömning när den gör komplexa ekonomiska och sociala bedömningar enligt artikel 107.3 c FEUF måste svaranden kunna visa att den utvärderade samtliga relevanta faktorer och omständigheter avseende den situation som den angripna rättsakten var avsedd att reglera. Svaranden gjorde sig skyldig till flera fall av uppenbart oriktig bedömning när den inte tog med sökandenas sektor i förteckningen över stödberättigade sektorer i bilaga I till den angripna rättsakten, särskilt genom att (a) underlåta att beakta relevanta och fullständiga data avseende elkonsumtionen i sektorn för gödningsmedel för att bedöma sektorns indirekta utsläppsintensitet, vilket ledde till att sektorns indirekta utsläppsintensitet underskattades och att den inte fördes upp i bilaga I, (b) inte beakta och undersöka alla relevanta uppgifter som angetts i ansökan från sökandena, då svaranden underlät att ta hänsyn till bevis utan att lämna någon motivering härför, (c) med avseende på den kvalitativa bedömningen, göra en felaktig bedömning av sektorns kvalificering gällande bränsle/el-utbytbarhetskriteriet och inte motivera varför sektorns delsektorer inte togs med i bilaga I på grundval av detta kriterium.

6. Sjätte grunden: Det korrekta bedömningskriteriet tillämpades felaktigt vid upprättandet av bilaga I till den angripna rättsakten.

- Enligt artikel 10a led 6 i direktiv 2003/87/EG ska sektorerna prövas mot ett kriterium som innefattar "verklig risk för koldioxidläckage".
- Svaranden använde sig av ett annat test, nämligen "avsevärd risk", och tillämpade således ett felaktigt test.

7. Sjunde grunden: Bilaga I till den angripna rättsakten åsidosätter proportionalitetsprincipen.

- Svaranden åsidosätter proportionalitetsprincipen genom att (a) inte söka nå det lagenliga syftet, som är att främja en kostnadseffektiv minskning av koldioxidutsläppen i ekonomin genom att ge möjlighet för energiintensiva sektorer att investera i energieffektiva lösningar istället för att flytta sin produktion till tredjeländer, (b) lägga en orimlig börda på de undantagna sektorerna medan mindre kostsamma lösningar (som att fastställa maximala stödnivåer och villkorsmekanismer) skulle uppfylla målen i den angripna rättsakten, minst lika bra, (c) tillkännagav de centrala detaljerna i sin bedömning av de berättigade sektorerna endast fyra dagar innan den angripna rättsakten offentliggjordes den 25 september 2020, vilket är endast något mer än tre månader innan de nuvarande riktlinjerna för utsläppshandel löper ut. Svaranden har därigenom åsidosatt artikel 5.3 FEU.

⁽¹⁾ EUT C 317, 2020, s. 5

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 2003, s. 32) i ändrad lydelse.

Talan väckt den 14 januari 2021 – PJ mot EIT

(Mål T-12/21)

(2021/C 79/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PJ (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska institutet för innovation och teknik

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 17 december 2020 genom vilket den verkställande direktören nekade sökanden rätt till undantag från förbudet mot distansarbete utanför tjänstgöringslandet och avlog sökandens ansökan av den 15 december 2020 om att få distansarbeta från sitt ursprungsland, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av dels artikel 5.1b i de riktlinjer som är tillämpliga på kommissionen och som EIT har införlivat, dels sökandens förvärvade rättigheter. Sökanden gör även gällande att administrationen har åsidosatt sin omsorgsplikt. Vidare åberopas den godtyckliga tolkningen av begreppet "reserestriktioner", bristen på förutsägbarhet och rättssäkerhet, åsidosättanden av nationella tolkningar av de sanitära åtgärder som införts i varje medlemsstat. Sökanden gör slutligen gällande att rätten till privatliv och familjeliv har kränkts, samt bristande hänsyn till sökandens situation utanför något som helst verkligt och berättigat tjänsteintresse och ett oproportionerligt intrång i sökandens intressen.
2. Den andra grunden: Invändning om rättsstridighet med avseende på gällande regler i den mån de inte tillåter sökanden att distansarbeta från sin hemort i den situation som sökande befinner sig i på grund av åsidosättande av principerna om likabehandling, rätten till privatliv och familjeliv, välbefinnande på jobbet, rättssäkerhet och förutsägbarhet. Sökanden gör även gällande *force majeure* och kränkning av artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna då begränsningen av hennes rättigheter är olaglig och oproportionerlig.